Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 92. Kraków, październik 1926 r. Rocznik XIV.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁASCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie **Zł. 10·60.** Numer pojedynczy **50 groszy. Członkowie Tow. katol. właść. realn.**, w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja: UL. KARMELICKA 5, I. P. Telefon Nr. 1340 b. Redaktor odpowiedzialny: Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p. CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., 1/2 str. 110 zł., 1/4 str 55 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/16 str. 15 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (n jmniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I piętro,** otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji i porady prawnej codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności"

Silna organizacja dzisiaj jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebną!

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległe wkładki oraz wkładkę za 1926 r.

Konferencja w Prezydjum Miasta.

Dnia 20 października b, r. udała się do Prezydjum Miasta delegacja pod przewodnictwem Prezesa Dra Mussila, celem przedstawienia najważniejszych postulatów własności realnej w obecnej chwili. Delegację przyjęli wiceprezydenci miasta pp. Ostrowski, Schneider i Dr. Wielgus.

Prezes Dr. Mussil przedkładając memorjał w sprawie podatku wodociągowego (odbitka memorjału osobny artykuł), z naciskiem zaznaczył stanowisko Towarzystwa, które stoi na gruncie praworządności i domaga się przestrzegania przepisów ustawy wodociągowej dla miasta Krakowa, która dotychczas obowiązuje i nigdy obowiązywać nie przestała, przyczem prezes Dr. Mussil podkreślił, że ustawa o ochronie lokatorów w art. 7 ustęp L. 1 a, mówi jedynie o »opłatach za dostarczenie wody«, wobec czego nie może mieć znaczenia na terenie m. Krakowa. na obszarze którego obowiązuje dotychczas ustawa wodociągowa z dnia 12-go sierpnia 1899 r., która zna jedynie pojęcie »podatku« gminnego powszechnego, nałożonego na wszystkich, t. j. na lokatorów, względnie na używających wody, bez względu na to, czy z urządzeń wodociągowych korzystają, czy też nie. Wszyscy trzej pp. Wiceprezydenci miasta odnieśli się przychylnie do tego zasadniczego dla właścicieli realności postulatu, przyrzekli poparcie tych żądań, przyczem zaznaczyli jednak, że memorjał przedłożony będzie sekcji prawniczej Rady Miejskiej dla wydania opinji.

Następnie prezes przedłożył drugi memorjał (poniżej w odpisie podany) w sprawie remontu przez zarząd elektrowni miejskiej latarń do oświetlania numerów domów, oraz bezpośredniego dostarczania żarówek, ulegających zwłaszcza w ulicach, któremi przejeżdżają auta ciężarowe, częstemu zepsuciu.

W odpowiedzi na to wiceprezydent Ostrowski przychylił się do żądania w sprawie remontu latarń i oświadczył, że wyda zarządowi elektrowni miejskiej odpowiednie polecenie, co się tyczy jednak dostarczania żarówek, oświadczył, że do tego na razie przychylić się nie może, jednak oświadczył, że poleci zarządowi elektrowni miejskiej, aby każdemu właścicielowi realności odstąpił po cenie kosztów 4 żarówki rocznie. Wydział Towarzystwa będzie czynił dalsze starania w myśl żądania memorjału.

Trzeci memorjał (również w odpisie podany) dotyczy żądania odroczenia obowiązku sprawiania skrzynek na popiół i śmieci.

W sprawie tej odbędzie się także konferencja z p. wiceprezydentem Ostrowskim, do którego zakresu działania sprawy te należą.

Pismem z dnia z 14 sierpnia 1926 L. 21767/26/VII zawiadomił Magistrat nasze Towarzystwo, że właścicielom realności wolno we własnym zarządzie u przedsiębiorców prywatnych sprawić skrzynki metalowe przeznaczone na składanie popiołu i śmieci z tem, że skrzynki te mają ściśle odpowiadać typowi uchwalonemu przez Magistrat, oraz że wszelkich informacyj w tym względzie udzielać ma Zakład czyszczenia miasta (ul. Poselska 8).

Z uwagi, że majstrowie ślusarscy w Krakowie niejako się skartelowali i solidarnie oznaczyli cenę za 1 skrzynkę na Zł. 46, zaś według zasiągniętych u fachowców informacji cena ta jest zbyt wygórowana i powinna się kalkulować o kilka złotych taniej, mniej więcej może na Zł. 37 (zależnie od ilości zamówionych skrzynek), przeto Wydział Towarzystwa znając opłakane położenie właścicieli realności, pozbawionych zupełnie dochodów z domów, oraz z uwagi na brak kredytu, postanowił poczynić starania, mające na celu umożliwienie właścicielom realności nabywanie skrzynek po cenach możliwie przystępnych. Z tego powodu radzimy Sz. Członkom przed zamawianiem u skartelowanych majstrów ślusarskich skrzynek, zwracać się w tej sprawie do Biura Towarzystwa.

Do
Prezydjum Magistratu
stoł. król. miasta
Krakowa.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności miasta Krakowa i gmin przyłączonych
w Krakowie, ul. Karmelicka 15,

przedkłada w sprawie poboru podatku wodociągowego i opłat taryfowych następujący

Memorjał I.

Według art. 7 L. 1 i 2, ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. Nr. 39, dz. u. poz. 406, przestają obciążać lokatorów opłaty gminne od dostarczania wody od chwili, gdy komorne osiągnie 75% czynszu podstawowego, a opłaty te od tej chwili obciążają właścicieli realności. — Z uwagi, że w niektórych wypadkach komorne dosięgają 75% czynszu podstawowego, przeto niektórzy lokatorzy polegając na mylnej interpretacji wspomnianego art. 7 ustawy o ochronie lokatorów, odmawiają zapłaty przypadającego na nich podatku wodociągowego, względnie także opłat taryfowych. — Mylną tą interpretację podzielają także władze.

Wydział Towarzystwa powołany statutem do przestrzegania i zastępywania interesów właścicieli realności, przedkłada niniejszy memorjał, oparty na przepisach tej sprawy dotyczących.

Tam gdzie przed wprowadzeniem ustawy o ochronie lokatorów właściciele realności, względnie lokatorzy na podstawie umowy między stronami istniejącej ponosili opłaty od dostarczania wody, przepis art. 7 ustawy o ochronie lokatorów znajduje zastosowanie.

Nie może to jednak mieć zastosowania tam, gdzie przed wejściem w życie ustawy o ochronie lokatorów sprawa opłat wodociągowych unormowana została specjalną ustawą.

Takie specjalne ustawy obowiązywały i obowiązują nadal w stoł. król. m. Krakowie, a mianowicie: są to następujące ustawy i rozporządzenia wykonawcze: ustawa wodociągowa z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94, zatwierdzona przez dawny Sejm dla Galicji Nr. 94, dz. ustaw krajowych, ustawa krajowa z dnia 10 października 1908 r. L. 117, dz. u. krajowych, dla miasta Krakowa, zmieniająca ustawę wodociągową z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 ust. krajowych, oraz przepisy wykonawcze do ustawy wodociągowej z dnia 2 stycznia 1901 r. L. 84641/00, zatwierdzone przez Radę miasta Krakowa uchwałami 14 maja i 22 listopada 1900, zatwierdzona przez Wydział Krajowy i przez dawne Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dnia 22 grudnia 1900 r. — L. 86432, w myśl postanowień § 12 ustawy z dnia 12 sierpnia 1899 Nr. 94 ustaw krajowych.

Na podstawie tych ustaw, a w szczególności § 6 ustawy z dnia 12 sierpnia 1899 i § 9 ustawy z dnia 10 października 1908 r. ma gmina stoł. król. miasta Krakowa prawo na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem wodociągu miejskiego, jego utrzymaniem i administracją, przez lat 50, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, a zatem do końca 1949 r. pobierać podatek gminny aż do wysokości 5% czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy z tem, że w myśl § 23 przepisów wykonawczych powyżej powołanych, ilość wody do 50 litrów na głowę i dobę wolna jest od opłaty, — natomiast za zużycie wody spotrzebowanej na użytek domowy ponad ilość 50 litrów, opłaca się za każdy m^3 nadwyżki opłatę według taryfy (§ 7 ustawy wodociągowej i § 22 rozporządzenia wykonawczego).

W myśl § 9 ustawy z 10 października 1908 r., Nr. 117 dz. u. kraj., oraz § 18 rozporządzenia wykonawczego, mają podatek wodociągowy (§ 6 ustawy) jak i opłaty za zużycie wody (§ 7 ustawy wodociągowej) ponosić lokatorzy, względnie zużywający wodę z tem, że właściciele realności odpowiadają gminie za ściągnięcie tego podatku i opłat, z prawem regresu do swych lokatorów, o ileby za nich podatek lub należytość za nadwyżkę wody uiścili.

UWAGA 1.: W myśl uchwały Rady miasta z dnia 29 marca 1923 r. zmieniony został § 18 rozporządzenia wykonawczego w ten sposób, iż podatek wodociągowy ściągany ma być w sposób przewidziany w art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. Nr. 2 dz. u. ex 1922, poz. 6, według którego każdy lokator obowiązany jest uiścić ratę podatku w terminie płatności do rąk właściciela, względnie tegoż zastępcy. — W razie odmowy zapłaty podatku ze strony lokatorów, właściciel realności lub jego zastępca, winien donieść o tem Magistratowi, najdalej w miesiąc po terminie płatności odnośnej raty, gdyż w przeciwnym razie przechodzi na niego obowiązek zapłaty podatku z prawem regresu do lokatora.

UWAGA II.: W myśl uchwały Rady miasta z dnia 17 marca 1924 r. ciążą opłaty za nadwyżkę

wody na lokatorach. — Opłaty te ściągane są w sposób przewidziany w art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. Nr. 2 dz. u. ex 1922 poz. 6, tj. w sposób powyżej podany, co do ściągania podatku wodociągowego.

Z przedstawionego stanu rzeczy nie ulega wątpliwości, że przepis art. 7 L. 1 a i L 2, ustawy o ochronie lokatorów, który powiada, że z chwilą kiedy czynsz dojdzie do 75% podstawowego czynszu opłaty gminne od dostarczonej wody ponosić mają właściciele realności, niema i nie może mieć zastosowania w stoł. król. m. Krakowie, wobec obowiązujących przepisów o podatku wodociągowym i opłacie taryfowej za nadwyżkę wody, a mianowicie powołanej na wstępie ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94, zatwierdzonej przez dawny Sejm dla Galicji Nr. 94, dz. ustaw krajowych, ustawy krajowej z dnia 10 października 1908 L. 117 dz. ustaw krajowych dla miasta Krakowa, zmieniającej ustawę wodociągową z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 ustaw krajowych, oraz przepisów wykonawczych do ustawy wodociągowej z dnia 2 stycznia 1901 r. L. 84641/00, zatwierdzonych przez Radę miasta Krakowa uchwałami 14 maja i 22 listdpada 1900 r., zatwierdzonych przez Wydział Krajowy i przez dawne Namiestnictwo we Lwowie, reskryptem z dnia 22 grudnia 1900 r. L. 86432, w myśl postanowień § 12 ustawy z dnia 12 sierpnia 1899 Nr. 94, dz. ust. krajowych.

Wspomniany podatek wodociągowy opłaca się niezależnie od tego, czy ktoś wodę pobiera lub nie, czy korzysta z wodociągu, opłaca go się, choć w danej realności niema instalacji wodociągowej. — Wspomniane ustawy obowiązują w Krakowie tak co do podatku wodociągowego, jak i opłat za nadwyżkę zużytej wody nadal i po przewrocie politycznym, nigdy nie zostały uchylone, nie pozostają w żadnym związku z ustawą o ochronie lokatorów. — Ustawy te obowiązują nadal po powstaniu Państwa polskiego, do upływu lat 50, tj. do 1949 roku.

Wobec tego tak podatek wodociągowy, jak i wspomniane opłaty, obowiązani są nadal lokatorzy, względnie używający wody, opłacać.

Zaznaczyć musimy, że bez znaczenia i niczem uzasadnionem nie jest powoływanie się na okoliczność, że wielu właścicieli przed wojną kalkulując czynsze, wliczali do czynszu już także i podatek wodociągowy, nie żądając osobno zapłaty za ten podatek. — W czasach przedwojennych, gdy właściciele realności mieli swobodne prawo dysponowania swą własnością, nie byli też krępowani w ustalaniu wysokości czynszów, a dla uproszczenia pod względem administracji, obejmywali w kwartalnym czynszn zarazem i podatek wodociągowy.

Bardzo jednak wielu właścicieli realności zawierając umowy najmu, z kwoty czynszu potrącali podatek gminny i wodociągowy, a podstawą wymiaru był zeznany, a przez władze sprawdzony czynsz najmu lub wartość czynszowa budynku.

Nieporozumienie i mylna interpretacja art. 7-go ustawy o ochronie lokatorów polega na tem, że przy wydawaniu tej ustawy, wzięto za podstawę stosunki dotyczące wodociągu, w mieście Warszawie, gdzie woda wprost z Wisły przez filtry sprowadzaną bywa, a gmina pobiera za dostarczanie wody do poszczególnych domów, opłatę według wodomierzy.

Z powyższych powodów niżej podpisany Wydział Towarzystwa właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych, uprasza o wydanie zarządzenia, aby Zarząd wodociągu miejskiego, oraz Wydział (II.) skarbowy stoł. król. m. Krakowa, bez względu na dojście czynszów do 75% podstawowego komornego pobierał tak podatek wodociągowy, jak opłaty za nadmiar wody w dotychczasowy sposób, na podstawie obowiązujących, wyżej wspomnianych ustaw i przepisów.

Za:

Sekretarz: Prezes:

II.

Do
Prezydjum Magistratu
stoł. król. miasta
Krakowa

Towarzystwo katolickich właścieli realności
miasta Krakowa i gmin przyłączonych
w Krakowie.

W sprawie remontu latarń dla oświetlenia liczb orjentacyjnych domów. pojedynczo

Na podstawie rozporządzenia Magistratu z dnia 10-go listopada 1924 r L. 14754/I. b. 24 postanowiono zaopatrzyć domy w stoł. król. mieście Krakowie w latarnie oświetlające numery orjentacyjne, nakładając na właścicieli domów nietylko obowiązek ponoszenia kosztów oświetlania, ale nadto i obowiązek sprawiania żarówek, remontu i konserwacji latarń.

Nie wchodząc w kwestje czy zaprowadzenie latarń tych było na czasie, oraz czy wogóle było to uzasadnione, zauważamy, że niestety inowacja ta daje się bardzo dotkliwie odczuwać właścicielom realności. Nietylko bowiem, że na pozór niewysoki ryczałt miesięczny dla większej części właścicieli realności jest dotkliwym wydatkiem, ale nadto w ulicach ruchliwych i ulicach, któremi przejeżdżają ciężarowe auta, powodujące wielki wstrząs, wskutek czego żarówki się psują, narażając właścicieli realności na ponoszenie kosztów połączonych ze sprawianiem nowych żarówek i ich zakładaniem.

Wobec tego zwraca się niniejszem Wydział Towarzystwa do Wysokiego Prezydjum z prośbą o wydanie polecenia, aby zarząd elektrowni miejskiej w razie zepsucia się żarówek, takowe dostarczał i własnym kosztem kazał zakładać, a nadto również, aby remont i konserwacja latarń odbywały się kosztem elektrowni miejskiej.

Ażeby uniknąć ewentualnych nadużyć i możności wykręcenia żarówek, wskazanem byłoby w takim razie plombowanie latarń umożliwiając w razie potrzeby dostęp jedynie funkcjonarjuszom elektrowni miejskiej.

Mamy nadzieję, że Wysokie Prezydjum podzieli stanowisko Wydziału Towarzystwa i do słusznego żądania przychylić się zechce.

Za:

Sekretarz: Prezes:

III. Do

Prezydjum Magistratu
stoł. król. miasta
Krakowa

Towarzystwo katolickich właścicieli realności
miasta Krakowa i gmin przyłączonych
w Krakowie.

Uprasza jak niżej.

pojedynczo.

Powołując się na doręczone nam w sierpniu b. r. pismo L. 21767/26/VII dotyczące rozporządzenia Magistratu z dnia 25-go maja 1926 r. L. 9067/26/VII w sprawie wstawiania do realności skrzynek metalowych, przeznaczonych na składanie popiołu i śmieci, zwracamy się niniejszem do Prezydjum z prośbą o odroczenie obowiązku wstawiania skrzynek do połowy 1928 r., t. j. do czasu, gdy czynsze z domów dojdą do rzekomej wysokości czynszów podstawowych.

Prośbę tę motywujemy tą okolicznością, że właściciele realności obecnie z powodu braku funduszów, a nadto ogromnych ciężarów, zwiększonych nadto tak poważnie, nałożonym nowym bardzo uciążliwym podatkiem, względnie 50% dodatkiem do podatku od nieruchomości, nie są w możności ponieść znacznych wydatków, połączonych ze sprawieniem skrzynek, zwłaszcza wobec bardzo wygórowanych cen, za skrzynki te żądanych.

Za:

Sekretarz: Prezes:

Krzywdzące wymiary podatku dochodowego.

Prawie wszyscy podatnicy bez wyjątku czują się bardzo pokrzywdzeni wymiarami podatku dochodowego na 1926 r., prawie wszystkim podatnikom podniosły obywatelskie komisje szacunkowe dochodów z 1925 r. dwukrotnie, a często i wyżej ponad dochód zeznany, rzeczywiście w 1925 r. osiągnięty. Krzywda to wielka moralna i materjalna, wyrządzona uczciwym podatnikom. Moralna, wszak władze, względnie komisje szacunkowe nikomu nie wierzą, w ich mniemaniu wszyscy kłamią, oszukują i okradają skarb Państwa, wszystkie zeznania są nieprawdziwe.

Materjalna, wszak mimo wniesienia odwołania, takowe częstokroć albo tylko częściowo odnoszą skutek, albo wcale nie, albowiem komisje szacunkowe bardzo gorliwie korzystają z fatalnego przepisu art. 64 ustawy o państwowym podatku dochodowym, który postanawia, że o ile komisja uzna dane, jakiemi rozporządza za niedostateczne do obliczenia wysokości dochodu, może ustalić ogólny dochód podlegający podatkowi na podstawie zewnętrznych oznak, świadczących o wydatkach domowych i osobistych podatnika, oraz o jego ogólnem ekonomicznem położeniu. Jakże złudne bywają zazwyczaj te oznaki zewnętrzne. Komisja powinna w swych uchwałach szczegółowo przytoczyć te zewnętrzne oznaki, niestety zazwyczaj tego nie czyni.

Wymiary krzywdzą prawie wszystkich, a cóż dopiero mówić o właścicielach realności, którzy pozbawieni są nie tylko dochodu dającego bodaj najskromniejsze oprocentowanie włożonego kapitału, który nie starczy nawet na konieczny remont i pokrywanie wydatków administracyjnych, których domy, ten zakładowy kapitał, wskutek zaniedbania z roku na rok bardziej niszczeją.

I tym również komisje szacunkowe nie wierzą, ustalają wedle upodobania jakieś fikcyjne dochody i wymierzają podatki od nieosiągniętych dochodów.

Tak dalej być nie może, musimy się wszyscy bronić przeciwko wyrządzonej nam krzywdzie.

Komu doręczono nakaz płatniczy, powinien przedewszystkiem, o ile wymiarem czuje się pokrzywdzony, wnieść do władzy skarbowej I-szej Instancji (a zatem n. p. w Krakowie do Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych I, II lub III) podanie zaopatrzone stemplem za Zł 2, nadto dołączyć należy znaczek stemplowy za Zł 1·— na podstawy wymiaru podatku (formularz Nr. 1 podajemy poniżej).

W myśl art. 67 ustawy o państwowym podatku dochodowym, obowiązaną jest władza podatkowa doręczyć odpis uchwały w przedmiocie określenia dochodu i obliczenia podatku, oraz odpisy protokołów zawierających zeznania świadków i znawców biegłych. Władze udzielają zazwyczaj tylko lakoniczne daty, z których nie wiadomo skąd i na jakiej podstawie dochód ustalono,

Wolno podatnikowi także przejrzeć akta dotyczące wymiarów podatkowych.

Przez czas między wniesieniem tego podania, a dniem doręczenia płatnikowi żądanych podstaw wymiaru nie wlicza się czasokresu tego do terminu wniesienia odwołania, wobec czego termin ten przedłuża się ponad dni 30, n. p. nakaz płatniczy doręczono dnia 2-go października 1926 r., podanie o udzielenie podstaw wymiaru wniesiono dnia 4-go października 1926 r., doręczono podstawy wymiaru 10 października 1926 r., zatem termin do wniesienia odwołania upływa dnia 8-go listopada 1926 r. zamiast dnia 1-go listopada 1926 r., albowiem czas od dnia 4-go października 1926 r. do dnia 10-go października 1926 r. to znaczy 6 dni, do terminu odwołania się nie zalicza.

Wniesienie odwołania przysługuje wszystkim płatnikom bez względu na to, czy zeznania złożyli lub nie.

Po doręczeniu podstaw wymiaru, względnie po przejrzeniu aktów, należy w ciągu 30 dni od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego wnieść odwołanie do komisji odwoławczej przez komisję szacunkową.

Poniżej podajemy formularz Nr 2 odwołania, oraz kilka zarzutów (powodów) jakie w zasadzie należy w odwołaniu podnieść. Niepodobna w jednym formularzu podać wszelkie możliwe przypadki, każdy musi uzasadnić odwołanie w miarę tego o ile wymiar zaczepia.

Wniesienie odwołania niewstrzymuje obowiązku zapłaty wymierzonego podatku (podatek powinien być zapłacony w dniu 1 listopada 1926 r., względnie w terminie ulgowym tj. 15 listopada 1926 r.), o ile nakaz płatniczy został doręczony do dnia 15-go października 1926 r., w razie późniejseego doręczenia nakazu płatniczego, płatny jest podatek w ciągu dni 30 po doręczeniu, względnie w terminie ulgowym tj. 14 dni później. Wolno w osobnym podaniu zaopatrzonym znaczkiem stemplowym za Zł. 2, (formularz Nr. 3 podajemy poniżej) osobno prosić o ogra-

niczenie, względnie wstrzymanie egzekucji. Podanie musi być wniesione w terminie płatności podatku, a zatem o ile nakaz płatniczy doręczono przed 15-ym października, należy wnieść podanie do 1-go listopada 1926 r.

Dr. Fr. Mussil.

Wzór podania o podstawy wymiaru Nr. 1.

Do

Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych
w Krakowie

N. N.
zawód
w Krakowie, ul. . . . . . . L.

Uprasza o udzielenie podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego na rok 1926 (art. 67 ustawy o państwowym podatku dochodowym i § 134 rozporządzenia wykonawczego).

pojedynczo

Od doręczonego mi nakazu płatniczego Nr. kol. rej. szac. . . . . . N. kol. ks. b. . . . . . na państwowy podatek dochodowy na 1926 r., z którego się okazuje, że komisja szacunkowa dochód mój ustaliła odmiennie od dochodu wykazanego w złożonem przezemnie zeznaniu, zamierzam wnieść odwołanie, upraszam wobec tego po myśli art. 67 ustawy o państwowym podatku dochodowym i § 134 rozporządzenia wykonawczego o doręczenie mi odpisu uchwały w przedmiocie określenia dochodu i obliczenia podatku jak również odpisów protokołów zawierających zeznania świadków i znawców (biegłych).

Wzór odwołania. — Formularz Nr. 2.

Do

Komisji odwoławczej
w Krakowie

N. N.
właściciel realności i właściciel zakładu krawieckiego
w Krakowie, ul. . . . . . L. . .

W sprawie wymiaru państwowego podatku dochodowego na 1926 r.

Odwołanie:
od nakazu płatniczego Nr. kol. rej. szac. . . . . .
Nr. kol. ks. b. . . . . .

pojedynczo

Przeciw ustaleniu dochodu i obliczeniu podatku na rok 1925 w kwocie Zł. . . . . wnoszę:

Odwołanie:
z następujących powodów:

(Przykładowo).

1) Z powodu naruszenia przepisów ustawy,

2) z powodu za wysoko ustalonego dochodu,

3) z powodu nieuwzględnienia potrąceń,

4) z powodu nieuwzględnienia zniżki z art. 27 ustawy o państwowym podatku dochodowym,

5) z powodu nieuwzględnienia nadzwyczajnych okoliczności z art. 29 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Ad 1). Wyciąg z arkusza wymiarowego nie odpowiada przepisowi art. 67 ustęp 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym i § 134 rozporządzenia wykonawczego, jest niedokładny, nie podaje w zupełności pozycji obliczeń i t. p., wobec czego uniemożliwia zaczepienie w niniejszem odwołaniu poszczególnych pozycji. Albo: Zeznanie nieusterkowano wbrew przepisowi art. 58 ustawy, a dochód ustaliła komisja szacunkowa odmiennie od złożonego zeznania, nie zażądawszy odemnie w myśl przepisu art. 63 ustawy, wyjaśnień.

Ad 2). Należy podnieść zarzut, że dochód z domu, zajęcia, przedsiębiorstwa, warsztatu i t. p. ustalono za wysoko (przytoczyć na uzasadnienie powody).

Ad 3). Podnieść zarzuty, że nie uwzględniono potrąceń np. na reperacje, amortyzacje i t. p.

Ad 4). Zarzucić, że nie obniżono podatku, kto na swojem utrzymaniu ma więcej niż jednego członka, a dochód nie przekracza Zł. 7.200, może żądać, aby mu podatek obniżyć o 2 stopnie za każdego następnego członka rodziny.

Na poparcie prawdziwości mego zeznania powołuję się w myśl art. 60 ustawy o państwowym podatku dochodowym, np. na moje księgi handlowe lub gospodarcze, na świadków (wymienić).

Nadto w myśl art. 68 ustawy o państwowym podatku dochodowym proszę o zawiadomienie mnie o dniu posiedzenia komisji, celem uzasadnienia podniesionych zarzutów.

Uwaga. Z przepisu tego należy korzystać.

Powyższem ustaleniem czuję się pokrzywdzonym i wnoszę na uwzględnienie niniejszego odwołania, oraz przyjęcie dochodu przezemnie zeznanego i odpowiednie sprostowanie wymiaru podatku.

Odwołanie należy zaopatrzyć znaczkiem stemplowym zależnie od wysokości podatku:

a) do kwoty Zł 20, znaczkiem stemplowym za 20 gr.;

b) ponad Zł 20 do Zł 140, znaczkiem stemplowym za 40 gr.;

c) ponad Zł 140, znaczkiem stemplowym za Zł 2.

Wzór podania o wstrzymanie, względnie ograniczenie egzekucji. — Formularz Nr. 3.

Do

(I, II. lub III.) Urzędu Skarbowego podatków
i opłat skarbowych
w Krakowie.

N. N.
kupiec, właściciel realności itp.
w Krakowie, ul. . . . . L. . .

o ograniczenie, względnie wstrzymanie egzekucji.

pojedynczo

Nakazem płatniczym na państwowy podatek dochodowy na rok podatkowy 1926 Nr. rej. szac. . . . . Nr. kol. ks. b. . . . . . doręczonym mi dnia

. . . . ustalono dochód mój z 1926 r. na Zł. . . . . gr. . . . i wymierzono podatek dochodowy w kwocie Zł. . . . . gr. . . .

Czując się pokrzywdzony tym wymiarem, wnoszę od tego nakazu odwołanie.

Z uwagi, że zeznany przezemnie dochód w 1925 r. wyniósł Zł. . . . . gr. . . ., od którego podatek przy uwzględnieniu art. 27 (4 stopnie) wynosi Zł. . . . . gr. . . ., przeto upraszam o ograniczenie egzekucji do kwoty Zł. . . . . . . gr. . . ., względnie skoro tytułem zaliczki wpłaciłem dnia . . maja 1926 r. kwotę Zł. . . . . . . gr. . . . zaś dnia . . października 1926 r. kwotę Zł. . . . . . gr. . . ., razem Zł. . . . . . gr. . . ., upraszam o wstrzymanie egzekucji aż do prawomocnego załatwienia odwołania, ewentualnie o przedłożenie niniejszego podania Izbie Skarbowej do załatwienia.

Dr F. MUSSIL.

Nowa ustawa o podatku przemysłowym.

(Dokończenie).

2) udzielania przedsiębiorstwom przemysłowym, eksportującym wyroby własne, względnie organizacjom eksportowym tych przedsiębiorstw, bonifikacji podatku uiszczanego od obrotów pochodzących z dostawy części składowych, oraz materjałów pomocniczych i innych użytych do wytworzenia wywiezionych zagranicę towarów.

Wysokość bonifikacji w procentowym stosunku do ceny fakturowej dla poszczególnych rodzajów towarów określi rozporządzenie ministra skarbu w porozumieniu z ministrem skarbu, przemysłu i handlu.

3) uiszczania podatku od obrotów ze sprzedaży komisowej na rachunek firm nieopłacających podatku przemysłowego.

Specjalne ulgi przyznaje ustawa spółdzielniom należącym do związków rewizyjnych, a mianowicie:

1) jeżeli statutowo i faktycznie działają wśród swych członków, lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające od niečzłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszów nie podlegających, według statutu, podziałowi między członków, w takim razie:

a) zwolnione są od podatku przemysłowego spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów, oraz spółdzielne instytucje drobnego kredytu;

b) w spółdzielniach prowadzących handel towarowy lub przedsiębiorstwach przemysłowych za obrót przyjmuje się jedną czwartą część sum obrotu.

2) w innych spółdzielniach przyjmuje się za obrót połowę sum obrotu ustalonego na zasadach ogólnych dla handlu i przemysłu.

Spółdzielnie, bez względu na rodzaj prowadzonego handlu, zaliczone są do III. kategorji świadectw handlowych, zaś zakłady kredytowe należące do spółdzielni, bez względu na wysokość kapitału zakładowego, zaliczone są do IV. kategorji przedsiębiorstw handlowych.

Postanowienia karne.

Za wykroczenia przeciwko przepisom niniejszej ustawy o podatku przemysłowym, a mianowicie: w razie przeszkadzania organom w wykonywaniu czynności urzędowych, w razie nieudzielenia żądanych wyjaśnień, świadomego podania nieprawdziwych wiadomości, zeznań, prowadzenia nierzetelnych ksiąg, w celu uszczuplenia dochodu skarbu i t. p. przewidziane są kary pieniężne, oraz kary pozbawienia wolności do 6-ciu miesięcy.

Obwinionemu przysługuje prawo wniesienia na ręce władzy, która orzeczenia wydała, odwołania w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu mu zawiadomienia, do władzy administracyjno-skarbowej II. Instancji, albo też na żądanie rozpatrzenia przez sąd.

Obwiniony, który wybierze drogę odwołania do władz skarbowych, traci drogę odwołania do sądu.

Odwołania nie wstrzymują wykonania kary, z wyjątkiem pozbawienia wolności, oraz kary pieniężnej za wykonywanie przedsiębiorstwa bez świadeetwa przemysłowego, lub za nieodpowiedniem świadectwem.

Za kary pieniężne, nałożone na pełnomocnika płatnika, odpowiada płatnik posiłkowo.

Karygodność przestępstwa gaśnie, gdy winny sprostuje lub uzupełni swe zeznanie lub wyjaśnienie wobec właściwej władzy skarbowej, zanim ona otrzyma wiadomość o przestępstwie. Według dotychczasowej ustawy, miało to miejsce „zanim przeciw obwinionemu wpłynęło doniesienie do sądu“ — nowe postanowienie jest więc ostrzejsze.

Przepisy końcowe.

Minister skarbu może uwolnić od podatku przemysłowego te przedsiębiorstwa, których bezpośrednie zadanie stanowi popieranie celów publicznych, dobroczynnych lub ogólnie użytecznych — jeżeli obrót tych przedsiębiorstw jest stosunkowo nieznaczny.

Minister skarbu upoważniony jest do odraczania wszystkich terminów wyznaczonych w niniejszej ustawie.

Zauważa się, że odwołania muszą być zaopatrzone znaczkiem stemplowym, zależnie od wysokości kwoty podatku, a mianowicie: do kwoty zł 20 podatku znaczkiem stemplowym za 20 gr, ponad zł 20 do kwoty zł 140 podatku znaczkiem stemplowym za 40 gr, ponad zł 140 znaczkiem stemplowym za 2 zł do każdego arkusza. Załączniki, oryginały i odpisy do podań należy zaopatrzyć do kwoty zł 140 znaczkiem stemplowym za 10 gr, ponad zł 140 wszelkie załączniki znaczkiem

za 40 gr. Wszystkie inne podania w sprawach podatkowych podlegają znaczkowi stemplowemu za 2 zł.

Wolne od opłaty stemplowej są zeznania, deklaracje, podania o zwrot nienależnie zapłaconego podatku, prośba o obniżenie, uwolnienie i odroczenie podatku w wypadkach ustawą przewidzianych, wreszcie odwołania przeciw orzeczeniom karnym.

Jeszcze kilka słów o latarniach dla oświetlania liczb orjentacyjnych domów.

Członkowie Towarzystwa zwracają się z zapytaniem, w jakiem stadjum znajduje się sprawa latarń dla oświetlania liczb orjentacyjnych domów.

Powołując się na artykuły sprawy tej dotyczące, drukowane w Nr. 71, 72, 73, 74, 77, 78 naszego Czasopisma, w których wyraziliśmy nasze zapatrywanie, że zaprowadzenie tego rodzaju inowacji uważamy za wogóle niepotrzebne, a w każdym razie za narażanie właścicieli realności na niepotrzebne koszta. — Zauważyliśmy, że zarządzenie używania do tych latarń żarówek 50-świecowych, ma na celu przerzucenie na właścicieli realności ponoszenia kosztów oświetlania ulic, a że zapatrywania nasze były i są słuszne, dowodzi najlepiej fakt, że po godzinie 10-tej w nocy przeważna ilość lamp służących do oświetlania ulic gasi się, a ulice oświetlane są latarniami na domach umieszczonemi. – Dla oświetlenia samego numeru, wystarczyłyby w zupełności żarówki 10-świecowe, a i to jak zauważyliśmy, byłoby niepotrzebnem, gdyby ulice były należycie oświetlane, oraz Magistrat wydał zarządzenie, aby tabliczki z numerami orjentacyjnemi były odmalowane i utrzymane w porządku, oraz umieszczone w miejscach widocznych na bramach, względnie domach.

Wydział Towarzystwa nie spuszcza sprawy niefortunnych latarń z oka — sprawa nie jest dotąd definitywnie załatwioną. Zwracamy ponownie uwagę Szan. Członków, żeby w razie zwrócenia się do nich zarządu elektrowni miejskiej, o zezwolenie zainstalowania latarń, zwracali się do biura Towarzystwa, gdzie otrzymają odpowiednie wskazówki i odbitkę wnieść się mającego rekursu. Rekurs wniesiony imieniem Towarzystwa mimo licznych urgensów nie został przez Wydział Samorządowy dotychczas załatwiony.

Dr. Franciszek Mussil,
prezes.

Odezwa do Szan. Członków.

Mimo licznych próśb i wezwań zarówno na łamach naszego Czasopisma, jak i za pośrednictwem kursorów, część naszych członków nie zapłaciło jeszcze zaległych wkładek do Towarzystwa. — Ze względu na to, że ściąganie wkładek za pośrednictwem inkasentów, naraża Towarzystwo na znaczne koszta, przeto tą drogą zwracamy się do Szan. Członków z prośbą, o jaknajrychlejsze zapłacenie wkładek w tem przekonaniu, że Szan. Członkowie, którzy cały rok korzystali bezpłatnie zarówno z porad prawnych, jak i z prenumeraty Czasopisma, swoje przeoczenie uznają i zaraz wkładki zaległe zapłacą. — Nazwiska Szan. Członków, którzy do dnia 15 listopada br. nie wyrównają wszystkich zaległości, zmuszeni będziemy dla porządku, ze względu na zamknięcie rachunków ogłosić w naszem Czasopiśmie.

KOMUNIKAT.

Przedłużenie poboru składki ogniowej z miasta Krakowa.

Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych, Oddział w Krakowie, przy ulicy Radziwiłłowskiej L. 23, komunikuje nam, że uznając ciężkie położenie właścicieli realności w mieście Krakowie, odracza termin egzekucji składki ogniowej za ustawowe ubezpieczenie budowli od ognia do dnia 15-go listopada 1926 r.

Do tego terminu t. j. 15 go listopada 1926 r. należy w interesie własnym uiścić zaległe składki ogniowe wraz z procentem zwłoki w biurach tutejszego Oddziału w godzinach między 8 a 14-tą, z wyjątkiem niedziel i świąt. (§§ 20 i 22 Rozporz. Prezyd. Rzplitej z dnia 10 pazdziernika 1924 r.).

Różne uwagi i wiadomości.

Polecamy kilku poważnych, godnych zaufania administratorów domów.

Latarnie orjentacyjne. Przestrzega się wszystkich właścicieli realności, do których zwróci się Magistrat lub elektrownia miejska z żądaniem umieszczenia latarni orjentacyjnej na ich realności, aby przed daniem na to swego zezwolenia zgłosili się do biura Towarzystwa, gdzie otrzymają odpowiednie wskazówki i odbitkę rekursu, który należy wnieść do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie. A. B.

Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7 Nr. 73 „Czasopisma".

Tabele do obliczania czynszu na rok 1926 są do nabycia w Biurze Towarzystwa ul. Karmelicka L. 15.

Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu. Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia ogłoszenia orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

Umieszczanie szyldów i gabilotek, wywieszek, reklam świetlnych itp. urządzeń dozwolone jest jedynie za uprzedniem zezwoleniem Magistratu. Plany, wzgl. podania wnoszone do Magistratu na te urządzenia, mają być zgodnie z przepisami ustawy budowlanej, zaopatrzone podpisem właściciela odnośnej realności.

Związek Towarzystw Właścicieli realności w Warszawie, Miodowa 7, do którego Towarzystwo nasze jako członek nalezy, wydaje tygodnik, poświęcony sprawom właścicieli realności „Miasto Polskie". — Członek, któryby ten tygodnik pragnął zaprenumerować, zechce się w tym celu zgłosić w naszem biurze. — Prenumerata wynosi rocznie Zł. 15·—, półrocznie Zł. 8·— kwartalnie Zł. 4·—.

Informacje podatkowe.

1) Pomoc, porada i obrona w sprawach podatkowych. — Sprawy podatkowe (fasje i odwołania dla wszelkiego rodzaju Spółek, Towarzystw, przedsiębiorstw, oraz osób fizycznych, dotyczące podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego), majątkowego, od kapitałów i rent, podatków gminnych sporządza i załatwia, oraz informacyj udziela się w biurze Towarzystwa w godzinach od 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

2) Ryczałt opłat dodatkowych do czynszów wynosi:

a) z lokali sklepowych 5%,

b) z mieszkań 7%.

W domach, w których niema połączenia z kanałem miejskim, podwyższa się ryczałt o 1%.

O ile opłaty są wyższe, mogą właściciele żądać od lokatorów zapłaty faktycznych wydatków, w takim jednak razie muszą wydatki proporcjonalnie rozłożyć i na żądanie lokatorów przedstawić rozliczenie i rachunki.

Opłaty dodatkowe (za wywóz popiołu i śmieci, kominiarza, oświetlenie sieni, schodów, korytarzy i t. p., oraz za wynagrodzenie dozorcy domu) ustają, skoro komorne przekroczy 50% komornego podstawowego.

3) W „Czasopiśmie" Nr 72 na str. 3 podaliśmy tabelę ze sposobem rozliczania opłaty przez lokatorów należytości za nadmiar zużytej wody. Radzimy z tabelki tej korzystać. Na życzenie przeprowadza biuro Towarzystwa rozliczanie nadwyżki za skromną opłatą.

Terminy składania zeznań i płatności podatków w październiku 1926 r.

1. Podatek majątkowy. Do dnia 30 października 1926 r., względnie w terminie ulgowym do 14 listopada 1926 r. mają właściciele realności (jako płatnicy III grupy kontyngentowej), którzy nie korzystają z przyznanych swego czasu ulg, zapłacić 2-gą ratę definitywnie wymierzonego podatku, po strąceniu wpłat **bez zwyżki kontyngentowej.**

Właściciele realności, którym w swoim czasie na skutek starań Towarzystwa odroczono termin płatności rat do dnia 1-go stycznia 1926 r., oraz zezwolono na zapłacenie połowy definitywnie obliczonego podatku w 4 równych ratach, mają do dnia 15 listopada 1926 r, zapłacić 4 tą ratę.

Do podatku majątkowego **nie** dolicza się 10% dodatku. (Bliższe szczegóły patrz „Czasopismo" Nr. 81 str. 3 i Nr. 87 str. 6).

2. Podatek dochodowy od uposażeń. Podatkowi temu podlegają uposażenia począwszy od Zł. 1.500 rocznie. Podatek płatny jest w 7 dni po dokonaniu potrącenia.

3. Podatek przemysłowy (obrotowy). a) Przedsiębiorstwa handlowe I-szej i II-ej kategorji, oraz przedsiębiorstwa przemysłowe I.—V. kategorji, o ile prowadzą księgi handlowe, jak również przedsiębiorstwa obowiązane do sprawozdań publicznych, a obowiązane do składania zeznań, winny po upływie każdego miesiąca do 15 (względnie 29) następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej (ul. Wiślna) zaliczkę na podatek od obrotu w wysokości kwoty obliczonej według przypadającej stawki podatkowej od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

b) Płatnicy niższych kategoryj, jak również samodzielne wolne zajęcia zawodowe, jak lekarze, dentyści, weterynarze, felczerzy, adwokaci, notarjusze, obrońcy sądowi, architekci, inżynierowie i inni technicy, wpłacają zaliczkę conajmniej w $1/_5$ kwoty podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy, najpóźniej do dnia 15-go miesiąca **po upływie każdego kwartału kalendarzowego.**

Na rok 1926 zaliczki wynoszące po $2/_5$ kwoty podatku wymierzonego za II półrocze 1925 r. Pierwsze 3 zaliczki płatne były 15 go czerwca, 15 lipca i 15-go października br. zostały jednak odroczone w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu w ten sposób, że wpłaty zaliczek tych bez ustawowych kar za zwłokę i odsetek za odroczenie ustanowiono jak następuje: a) płatność zaliczki za I kwartał 1926 r. do 31-go lipca 1926 r.; b) płatność zaliczki za II kwartał 1926 r. w 2 ratach, a mianowicie: do 20-go sierpnia i 20-go września 1926 r. włącznie; c) płatność zaliczki za III kwartał 1926 r. w 2-ch ratach, a mianowicie: **do 20 października i 20 listopada 1926 r. włącznie.**

Do powyższych terminów płatności zaliczek **nie stosuje się 14-dniowy termin ulgowy.**

c) Rękodzielnicy VIII. kategorji pracujący przy pomocy najwyżej jednej siły najemnej są od 1 go stycznia 1926 r. zwolnieni od podatku przemysłowego, wobec czego nie płacą żadnych zaliczek.

d) Przedsiębiorstwa nowopowstałe w 1926 r. wpłacają (zaliczkę) przedpłatę do 15-go maja, względnie do 29-go maja b. r. na podstawie rzeczywistego obrotu według własnego zapodania.

4. Podatek od nieruchomości za III kwartał 1926 r. płatny jest w ciągu listopada wzgl. w terminie ulgowym do 14 grudnia 1926 r. i wynosi 10% od każdoczesnego komornego. Oprócz tego 50% na rzecz gminy do powyższego podatku.

5. Podatek wodociągowy za III kwartał 1926 r. płatny był (z dołu) do 14-go października 1926 r.

6. Podatek od szyldów, gablotek i t. p. II-ga rata płatna była do dnia 30 go września, względnie 14-go października 1926 r.

7. Sposób płacenia podatków. Wszystkie podatki państwowe, z wyjątkiem **opłaty za patent i opłat miesięcznych podatku przemysłowego** można wpłacać czekiem P. K. O.

8. Według ustawy z dnia 2-go sierpnia 1926 r. Nr. 94 dz. u. poz. 550 począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r. obowiązuje „podatek od lokali" pobierany na rzecz gmin miejskich, na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast, oraz na rzecz funduszu kwaterunkowego. Na podatek ten będą doręczane osobne nakazy płatnicze. Magistrat rozpoczął obecnie doręczać listy (spisy) lokatorów dla wymiaru podatku tego na 1927 r. Listy te po wypełnieniu mają być najpóźniej do dnia 15 listopada 1926 r. zwrócone Magistratowi.

Dr Fr. M.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

I.

Cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin wynosi 50 gr. i 5 gr. na bezrobotnych, razem 55 gr.

Ceny gazu.

Przy zużyciu do 25 m. sześc. gazu w miesiącu (jednym okresie) wynosi 35 groszy za 1 m. sześc., przy konsumpcji zaś przekraczającej 25 m³ cena każdego następnego metra sześc. wynosi tylko 27 gr. za 1 m. sześc.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 2·—, pełnomocnictwo w sprawach należących do Sądów cywilnych 70 gr.

2) Podania, względnie rekursa podatkowe:

a) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 20·— = 20 gr.;

b) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 140·— = 40 gr.;

c) Jeżeli kwota podatku przewyższa Zł. 140·— = Zł. 2·—.

3) Załączniki do podań, względnie rekursów:

a) Poniżej Zł. 140·— = 10 gr.;

b) Powyżej „ 140·— = 40 gr.

4) Napisy (rubra) 40 gr.

Wypowiedzenia: przy najmach miesięcznych należy zaopatrzyć każdy egzemplarz (jeden dla siebie i tyle ilu awizatów; o ile lokator ma sublokatora względnie sublokatorów, należy i dla tych dołączyć po jednym egzemplarzu) znaczkami stemplowemi po 30 gr.,— przy innych najmach (kwartalnych i t. p.) po zł. 1.

Napisy (rubra) wolne od opłaty.

Uwaga: Do wszystkich powyższych kwot dolicza się obecnie 10%.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się krótkich odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m³.

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem.

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** w sprawach skarbowych, podatkowych i stosunków najmu dotyczących, udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma" nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane. Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności" upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

VIII.

Biuro administracji realności poleca odpowiednich godnych zaufania administratorów domów jak również przy Tow. przyjmuje **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwienie spraw podatkowych, fasji, interwencje u władz, sprawy najmu, wypo

wiedzeń itd.), dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwianie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynności.

IX.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szan. członków za umiarkowaną opłatą przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe, jak:

1) Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzenie przez cały rok wszystkich fasyj, a mianowicie do podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego) itp.

2) Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencji terminów przedkładania fasyj.

3) Wnoszenie wszelkich fasyj, odwołań rekursów i pism do urzędów skarbowych i Izby skarbowej w terminach ustawą przepisanych.

4) Interwencja w zastępstwie stron w urzędach skarbowych i Izbie skarbowej w sprawach podatkowych (przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do fasyj do podatku przemysłowego (obrotowego), podatku dochodowego, wykazywaniu potrąceń itd.).

5) Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych instancyj.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności prowadzenia ewidencji i myślenia przez cały rok o różnych terminach, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie fasyi w przepisanych terminach, unika konieczności osobistej interwencji u władz.

X.

Rewizje przypisu podatków.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach itp., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik, nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności, pomne swych zadań i chcąc swych członków uchronić przed płaceniem nienależnych podatków, zorganizowało przy ulicy Karmelickiej 15 biuro porad i rewizji przypisów i wymiarów podatków, z którego za niewielką opłatą wszyscy członkowie Towarzystwa mogą korzystać.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.